

Kodály Times

2023. OKTÓBER 5-TŐL A MOZIKBAN!

Magyarokat mindenre

Rendezte: Reisz Gábor

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
LA BIENNALE DI VENEZIA 2023
Official Selection

Sztárinterjú Adonyi-Walsh Gáspárral

A MEGÚJULT ISKOLAÚJSÁG ELSŐ SZÁMÁNAK SZTÁRINTERJÚJA NEM CSAK AZÉRT ÉRDEKES, MERT IMÁDJUK A FILMET, AMINEK INTERJÚALANYUNK A FŐSZEREPLŐJE VOLT, HANEM AZÉRT IS, MERT ADONYI-WALSH GÁSPÁR ISKOLÁNK EGYIK TAVALY VÉGZETT DIÁKJA, ÍGY SOKAN LÁTHATTÁTOK ŐT A GIMIS FOLYOSÓN IS.

MILYEN ÉRZÉS IDE VISSZATÉRNI?

Nagyon jó érzés. Most voltam az előző sulimban, a Baár-Madasban és az borzasztó volt. Azután ide visszatérni sokkal megnyugtatóbb, kellemesebb.

AMIKOR IDE ÁTJÖTTÉL 11.-BEN, MIÉRT PONT EZT A SULIT VÁLASZTOTTAD?

Voltam egy nyílt napon még kilencedikben, amikor nyelvi éve volt az osztálynak, pont annak, amelyikbe végül kerültem, csak akkor még voltak vagy harmincan. Akkor is gondolkodtam, hogy váltsak-e, de sok más iskolában is szóba került. Végül sehova nem mentem át, nem tudom, miért, mert tényleg utáltam azt a sulit, ahol voltam. Aztán egy évre kimentem Kanadába és addig nem akartam sulit váltani, de gondoltam, hogy majd ha visszajövök, akkor újra megpróbálom. És ez így lett. Visszajöttem, és az első napot még lehúztam a Baár-Madasban, de volt pár osztályfőnöki óra, és hidegzuhanyként ért minden, amit egy év alatt sikerült egy kicsit eltávolítani magamtól. Rájöttem, hogy nem szeretnék két évet ott eltölteni, csak azért, hogy meglegyen a papír, amire vágyom. Egyrészt azért jöttem a Kodályba, mert közel volt, másrészt tudtam, hogy van dráma szak. Addig a Baár-Madasban egy magyaros osztályba jártam, de hát az annyira volt magyaros, amennyire minden más. Tudtam, hogy valami humán dologgal szeretnék foglalkozni, a művészet, a színészkedés közel állt hozzám, így jött a dráma szak. Jól csengett.

KORÁBBAN VOLT MÁR KAPCSOLATOD A FILMEKKEL, SZÍNHÁZZAL?

Nem nagyon. Maximum az általános iskolai színjátszó kör, ahol a Szentivánéji álomban valami kis mellékszerepet játszottam egyszer. Kábé ennyi.

AKKOR EZ EGY TELJESEN SPONTÁN ÖTLET VOLT, HOGY BELEVÁGSZ A DRÁMA TAGOZATBA, VAGY MINDIG IS OTT LAPPANGOTT BENNED AZ ÉRDEKLŐDÉS?

Hát ez Kanadában vált tisztává nekem, hogy igazából a művészettel, főleg a színházzal szeretnék foglalkozni. A színészet gyerekkori álmom volt, de az eltűnt egy ideig a Baár-Madas korszakomban. Ott kiölték belőlünk a művészeti érdeklődést.

Ezzel lehet, hogy ők vitatkoznának, de én úgy éreztem. Nem volt semmiféle támogatás ott ilyen dolgokkal kapcsolatban. A dráma volt tehát elsősorban az, ami miatt ide jöttem.

TUDSZ ESETLEG MESÉLNI ARRÓL, HOGY MILYEN VOLT A FORGATÁS? TE HO- GYAN ÉLTED MEG?

Hát egy álopszerű dolog az, hogy egy ekkora volumenű dologba belecsöppen az ember. Ez a szabadságérzet, ami az utolsó év után jött, az még megezerszereződött azzal, hogy kijött ez a film és fesztiváloztattuk, és minden héten újabb és újabb olyan ingerek értek, amiket sose gondoltam, hogy fognak. Szóval igen, egy álopszerű dolog volt. A forgatás maga, az szerintem a lehető legjobb volt, ami történhetett velem akkor. Egy nagyon picike stábbal forgattunk, tízen pár ember volt a maximum, aki dolgozott rajta egy nap. Amikor éppen forgott a kamera, ott volt a két színész a jelenetből, vagy éppen annyi színész ahány kellett, meg a rendező, a gyártásvezető, a rendezőasszisztens, és egy sminkes esetleg. De a sminkes egyszerre volt díszlettervező, jelmeztervező, világító és hangosító, ha éppen nem volt ember. Szóval eléggé baráti hangulata volt az egésznek, tök jó helyszínekkel, amik hozzám is közel álltak. A karakter is közel áll hozzám valamilyen szinten, bizonyos jegyeivel én is tudok azonosulni. Egy olyan élmény volt, ami meghatározó lesz nekem, hiszen ezen a pályán indulok most éppen el. Filmet tanulok és filmmel szeretnék foglalkozni, és nagyon sok jó barátságot kötöttem a forgatás alatt, amik remélem, hogy sokáig fognak tartani.

A FORGATÁS MENNYIRE HATOTT KI A TANULMÁNYAIDRA VAGY AZ ÉRETTSÉ- GIRE VALÓ FELKÉSZÜLÉSRE?

Nekem sose volt nagy stresszfaktor az érettségi, mint bizonyos embereknek. Engem nem frusztrált az érettségi közeledése. A forgatással át is estem valamilyen szinten egy érettségi szituáción, amit vicces kimondani, de azután még kevésbé foglalkoztatott a dolog. Talán ez is segített abban, hogy nem úgy vettem, mint egy lehetetlen küldetést, hanem mint valamit, ami úgyis meg fog történni, és túlesek rajta, amilyen jól csak tudok, annyi energiát belefektetve, amennyit akarok, ami nem volt sajnos olyan sok. De szerencsém volt eléggé.

A FORGATÁSOK IDEJE MENNYIRE SZÓLT BELE A SULIS TANÉVBE?

A forgatás nyáron volt, augusztusban. Júliusban volt a próbafolyamat, akkor volt körülbelül tízhúsz nap, amikor jeleneteket próbáltunk. Nem is szöveggel, mert teljes szöveget akkor még nem kaptunk. Akkor még Gábor dolgozott a könyvön, szóval még nem volt fixálva benne minden. Azt szerette volna, hogy a próbával párhuzamosan fejezze be az utolsó simításokat rajta. Impróztunk a próbákon, és voltak színészek, akik végül lecserélődtek, mások lettek helyettük. Aztán augusztusban húsz nap alatt forgott le a film, kevés idő alatt és kevés pénzből. Ez eléggé hajtós volt, de mondjuk ahhoz képest, hogy milyen forgatási napok szoktak lenni nagyobb produkciókban, tizenkét órás napokkal megúsztuk, szóval elég jó volt, hogy nem kellett tizennyolc órát szettbe lenni. Még szeptemberben volt egy másfél napos leruccanásunk a Balatonra, ahol a filmnek az utolsó jelenete forgott. Ott kellett pár napot hiányoznom a suliból, mert az nem hétvége volt. Később volt még hangutómunka, hogy ha valami nem lett elkapva hangban, fel kellett venni, de azok már csak pár órát vettek igénybe.

A HIRTELEN SIKER HOGYAN HATOTT RÁD, HOGY ÉLED MEG?

Én nem érzem úgy, hogy ez nagyban befolyásolná az életemet, mert azon kívül, hogy havonta egyszer-kétszer el kell menni egy közönségtalálkozóra vagy fesztiválra, minden ugyanúgy folyik tovább. Nem változtatott sok mindenben. Csak azon, hogy én megtaláltam, hogy mivel szeretnék foglalkozni. De a közéletben nem vagyok olyan szinten jelen, hogy az nagyban befolyásolná a magánéletemet.

A hosszú élet titka a könyvek tükrében

AZ EMBERISÉG ÉVEZREDEK ÓTA PRÓBÁLJA MEGFEJTENI A HOSSZÚ ÉLET TITKÁT. A KÍVÁNCISISÁG HATÁRTALAN, A TITOK PEDIG FELETTÉBB REJTÉLYES. ÁM A KUTATÓKNAK MÉGIS SIKERÜLT FÉNY DERÍTENI AZ EGYIK LEGFONTOSABB ÖSSZETEVŐRE. EZ PEDIG NEM MÁS, MINT A KÖNYVOLVASÁS.

Nincs ember, aki ne vágyna a hosszú, boldog, egészséges és kiegyensúlyozott életre. A rendszeres testmozgás, a megfelelő minőségű és mennyiségű táplálék fogyasztása és az őszinte, nyílt barátság felszabadító érzése mind hozzájárul ehhez. Ám kiderült, hogy a várhatóélettartamra hatással van a rendszeres könyvolvasás is.

OLVASS RENDSZERESEN, S TOVÁBB ÉLSZ!

Egy 2016-os brit tanulmány szerint a könyvolvasás nemcsak szebbé és derűsebbé az életet, hanem meg is hosszabbítja azt. Azok, akik naponta legalább harminc percig olvasnak könyvet, tovább élnek, mint azok, akik egyáltalán nem olvasnak.

A kutatás 3635 ember olvasási szokásait vizsgálta. S az összehasonlítás során kiderült, hogy a könyvet olvasók átlagosan két évvel élnek tovább, mint azok, akik a könyveket csak a polcon hagyják porosodni. De mennyi időt kell olvasni ehhez? Hetente legalább három és fél órát, tehát naponta legalább harminc percet.

A KÖNYVOLVASÁS TÖBBET AD, MINTHA ÚJSÁGOT OLVASOL VAGY A NETET BÖNGÉSZED!

Jobb koncentráció és gyakorlati bölcsesség

A nagyobb lélegzetvételű művek olvasása növeli a koncentrációt és elősegíti az ok-okozati összefüggéseken alapuló döntéshozatalt. A regények eseményláncolata mintát ad az olvasónak arra, hogy egy-egy történés miként haladhat előre, egy-egy döntés milyen várható következményekkel járhat.

Együttérzés

Az sem elhanyagolható, hogy a több száz oldalon kibontakozó történet főszereplőjének az élethelyzetébe az olvasó lélekben belehelyezkedik. Akaratlanul is összeforr vele. Együttérez vele, és az így átélt olvasó-élmény a való életben is kamatozni fog. Hiszen jobban fogja értenia az őt körülvevő világot, a másik embert és annak a problémáit, nehézségeit, de az örömeit is.

Derű és relaxáció

Minden könyvnek megvan a maga saját világa, ahova az olvasó lélekben elutazik. Ezáltal kilép abból a valóságból, amiben benne él. Ez jótékony hatással van a pszichére. Kikapcsolódást és megnyugvást okoz. Sőt, napi hatvan percnyi olvasás már eredményesen csökkenti a stressz szintet és a pulzusszámot is.

Olvasottság

A könyvolvasás olvasottá, műveltté tesz. Például egy történelmi vagy életrajzi regény az információk és benyomások többszörösét adja, mint akár egy film megtekintése vagy egy szóbeli előadás meghallgatása.

Az olvasottsághoz szorosan hozzátartozik a gazdag szókincs kialakulása és a fogalmazási képesség fejlődése. S ha ez még nem lenne elég, szót kell ejteni a helyesírásra gyakorolt pozitív hatásáról. Ugyanis az olvasás során vizuálisan rögzül a szavak írásképe. Így erőfeszítés nélkül is meg lehet jegyezni, hogy mit és hogyan kell helyesen leírni.

OLVASS, AMIKOR CSAK TUDSZ!

Elfoglalt vagy? Egyik óráról szaladsz a másikra? Néha azt sem tudod, hogy hol áll a fejed? Állj meg, lazíts, szánj időt magadra! S lépj be a könyvek világába, magad mögött hagyva a mindennapi problémákat! A könyvolvasás belső harmóniát teremt, és jobb lesz a lelki egészséged. Az pedig csak plusz ajándék, hogy a hosszú élet egyik titkos összetevőjére is ráleltél.

Román Júlia

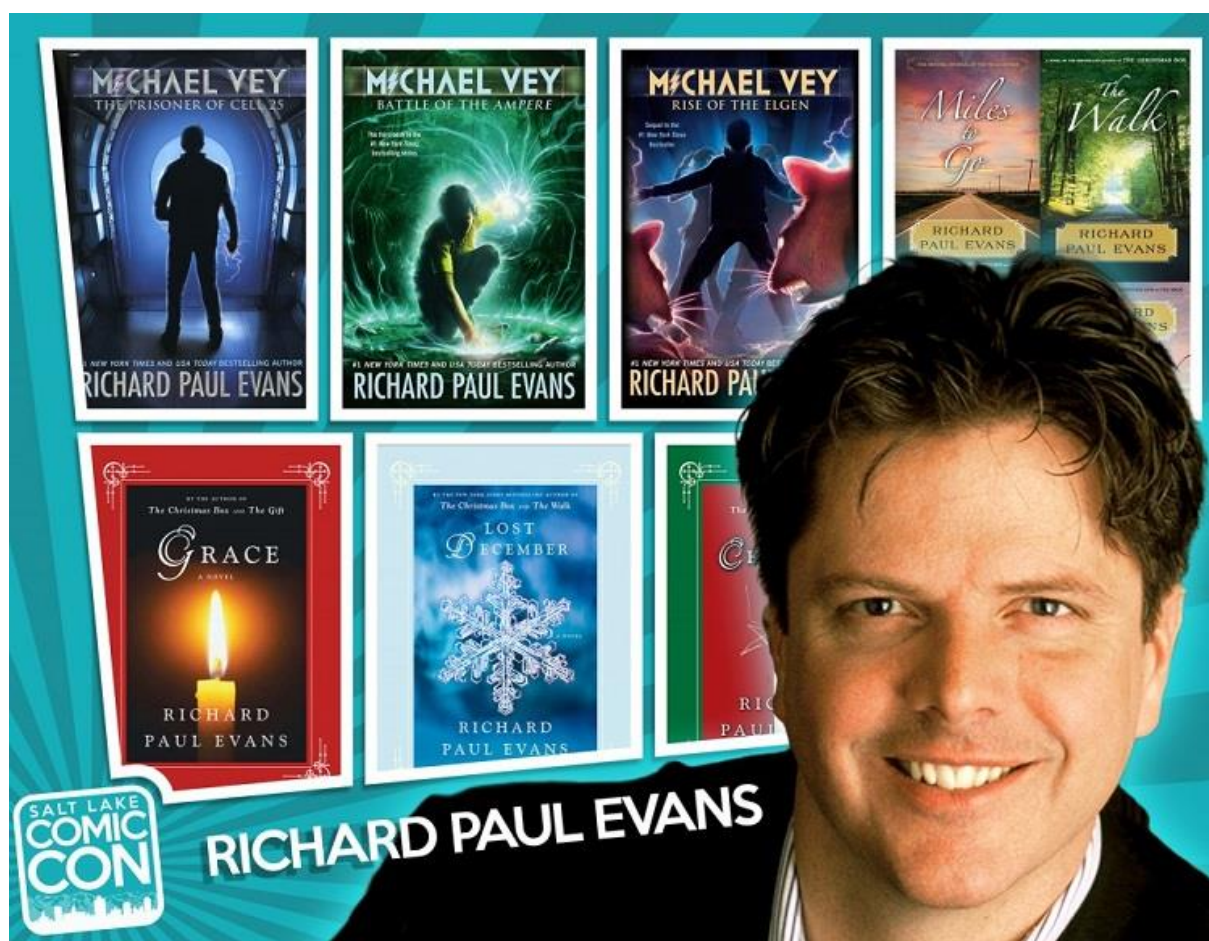
Forrás:

<https://www.theguardian.com/books/2016/aug/08/book-up-for-a-longer-life-readers-die-later-study-finds>

Könyvajánló

MICHAEL VEY - AVAGY VILLÁMOKAT SZÓRÓ VEY?

Sziasztok, Atkári Hédi vagyok. Ha a suliujság könyvajánló részére tévedtetek, két ok merül fel bennem, hogy miért. Vagy eléggé szerettek olvasni ahhoz, hogy ezt a cikket elolvassátok, vagy pedig csak az unalom miatt tévedtetek ide. Nos, az utóbbi sem baj, ugyanis egy mindenki számára izgalmas könyvet hoztam nektek a cikkben.

Kezdeném azzal, hogy Michael Vey közelről sem egy átlagos srác. Nagyon is különleges, de nem úgy, mint akármelyik gyermek.

A történet Idaho államban (USA) játszódik és egy Michael nevű, hétköznapi srácról szól. Illetve mégsem annyira hétköznapi, mint azt a negyedik fejezetig hisszük. Ugyanis Michael egy vele született különleges erővel éli mindennapjait a Meridian középiskolában. Elektromos szuperképessége van, amit mindenki elől titkolni akar. Tudjuk, hogy mi lenne a vége, ha megtudná az emberiség Michael képességét. A tudósok vizsgálatok alá vetnék és Michael talán túlélne. Ő, édesanyja és Ostin, a legjobb haverja – aki egyben az egyetlen is – kétségbeesetten dolgoznak azon, hogy a titkát senki se tudja meg. Képessége lehetővé teszi számára, hogy fizikai érintkezés útján elektromosan sokkolja az embereket, akár egy angolna.

Egy napon az iskola pomponlány csapatának egyik sztárja, Taylor Ridley felkeresi a fiút és megtudja a titkát, miszerint a Michaelnek szuperképessége van. Hamar összebarátkozik Michaellel és Ostinnal, azonban ennek rejtélyes okát senki sem érti. Miért barátkozott az iskola legnépszerűbb lánya a két fiúval? Az biztos, hogy Michael szemében Taylor egyre gyanúsabbá válik. Vajon mi köti össze Michael-t és a rejtélyes Taylor-t? Vagy inkább fogalmazzak úgy, hogy ki? A barátok hirtelen titokzatos levelet kapnak egy Elgen nevezetű intézményből és kutatni kezdenek. Nem sokkal a levél után Michael anyja egyik percről a másikra eltűnik és a dolgok különös fordulatot vesznek.

Nos, a történet végét természetesen nem fogom elárulni, de annyit azért még leírhatok, hogy Michael és barátai hamarosan összeismerkednek néhány eléggé érdekes, furcsa gyermekkel és a vezetőjükkel. A találkozás azonban korántsem olyan lesz, mint amilyenre tervezték. Egész pontosan elrabolják őket, hogy egy értékes gyűjtemény tárgyai legyenek. Valakié, aki nem érdemli meg, hogy világvezető váljon belőle. De vajon Michael hagyja ezt, vagy a többiekkel együtt fellázad? Vajon időben észbe kap, mielőtt minden késő lenne?

Miért kapott Michael elektromos képességet és csak ő kapott?

Kik ezek a rejtélyes gyerekek és... miért nem állnak a megfelelő oldalon?

Vajon vezetőjük csak a világot akarja uralni velük? Tartsatok Michaellel és derítsétek ki együtt!

A történetet Richard Paul Evans írta és a könyvnek több folytatása is van. Azt biztosan elárulhatom, hogy egyik sem hagyja az olvasót unatkozni. Az első rész címe: MICHAEL VEY – A 25-ÖS CELLA FOGLYA. Ki lehet a huszonötös cella foglya? Azért ajánlom mindenkinek, mert a könyv egyszerűen lehetetlen, elgondolkodtató és abszolút a mai világnak készült.

RICHARD PAUL EVANS – MICHAEL VEY – A 25-ÖS CELLA FOGLYA

Atkári Hédi Szonja

AZ ÉHEZŐK VIADALA

Talán azok, akik gyakrabban járnak moziba, már hallhattak ősszel az akkor debütáló előzmény-filmről, amit Suzanne Collins könyve alapján készítettek. Én viszont most sokkal inkább a trilógiával szeretnék foglalkozni. A sci-fi regény üzenete nagyon elgondolkodtató, hiszen annyi minden fogalmazódik meg szavaknak igen is nagy ereje hitnek is, amit ezek az eszményében találnak meg. igazságtalanságot és Everdeen szemszögéből lány mindössze néhány mégis hatalmas szított egy olyan rendszer kiválaszt egy fiút és egy hogy élet-halálra vívjanak arénában. Ahol nem csak a megküzdniük, de a természettel is. Úgy mondják, csak egy győztes van, valójában azonban csak egyetlen túlélő. A könyv tele van akcióval, izgalmasabbnál izgalmasabb részekkel, és olyan emberi kapcsolatokkal, amiket talán fel kell áldozniuk a cél érdekében...

benne. Például az, hogy a van, ahogy a reménynek és a emberek a szabadság A történetben megjelenített kiszolgáltatottságot Katniss követhetjük nyomon. Ez a szóval, aprónak látszó, cselekedetekkel lázadást ellen, amely minden évben lányt mind a 12 körzetből, meg egymással egy másikkal kell

Mi írtuk

VÁRADI HANGA: SZIA.

Szeretem, ha szeretve vagyok,
nem csak általad, mindenki által.
Szeretnék megfelelni,
de nem csak neked, mindenkinek.
Talán a késő esti búskomor pillanatok közötti eltérések keresése közben röpké pillanat alatt jutott eszembe hogy mégis csak éppen rád gondolok.
Hogy hogyan?
Arra már én se emlékszem.
Talán csak azért, mert kisvártatva itt a nyár és nem bírtam azt az édes cseresznyefa-virág illatod kiverni a fejemből.
Szia!
Hahó?
Helllooo?
Fölöslegesen várom a választ, hisz úgy sem emlékszem a hangodra.
Lágy barna szemeid, vagy zöld, vagy mégis kék volt?
Kell egy pillanat, de arcod már csak egy fennmaradt homályos képből összeállított montázs volt az elmémben.
Ki vagy!?
Nehéz lenne megmondani.
Mégis minden nyárba nyúló tavasz,
nem állhatom meg, és végigszagolom az összes cseresznyefa-virágot,
hátha az egyik alján valahogy téged is megtalállak újra.
...
Szia, én még itt vagyok.
A tavaszi napokon illatként fogsz emlékezni rám.
A nyáriakon a naplemente fog eszedbe juttatni.
Az őszi estéken falevélként hullok öledbe.
És téli hajnalon zúzmaraként fagyok a kocsid ablakára.
A lakkcipőd sarkának minden egyes koppanása után csak jobban hiányzom neked.
Fura, hogy már nem gombolod félre az inged, csak hogy szóljak.
De a mosolyod néha letörlöm az arcodról, nehogy elfelejts.
Ma sem gondoltál rám, de kezdek hozzászokni.
Azért valamennyire megnyugtat, hogy szavaid ellenére napjaid nélkülem is jól eltöltöd.
Ma láttalak egy lánnyal a kedvenc kisutcánkban,
úgy mosolyogtál, mint amikor megkérted a kezem.
Ezért utoljára szélként összekócolom a hajad
és suttogva elköszönök tőled.

Mi írtuk

EMLÉKEK

Tavaszdodik, virágzik a cseresznyefa lombja
Zöldell a lakótelep dombja
Sárgás virágok terülnek szét rajta
A nap is csillog, mint egy újszülött arca.

Az esték se restek
A naplementébe burkolóznak a percek.
Mit azzal töltök el, hogy nézem,
A több színben pompázó égboltot.

A régi játszóterek évekre gondolok,
Ahol mindig játszok és vadulok.
De most csak a mászóka tetejéről nézem
az esti eget, ez az én kis fészke.

Félek, hogy ezek a pillanatok elszállnak,
Mint egy öregedő kismadár fiókája
És csak emlékek maradnak,
Amiket megőrzök magamnak.

Lehet, hogy se kép, se videó készül róla,
Viszont ez valós élmények körforgalma.
Ez nem az eszedbe réved,
Hanem a szíved ösvényére téved...

LPT

Gasztronómia

Az ünnepek közeledtével az életünket az Adventi készülődés teszi izgalmassá és széppé. Na és ugyan melyik háztartás lehet az, ahonnan hiányzik a sütés? Mi ezúttal is a családdal, mint minden évben, a mézeskaláccsal kezdtük meg az ünnepi hangulat megteremtését, hiszen ez a finomság elég sokáig eláll és megőrzi ízét, puhaságát, ha jó receptet választunk!

Hozzávalók:

- 1 kg finomliszt
- 30 dkg porcukor
- 3 teáskanál szódabikarbóna
- 14 g mézeskalács fűszerkeverék (1 tasak)
- 30 dkg margarin
- 250 ml méz
- 3db tojás

Elkészítés:

Először a száraz hozzávalókat keverjük alaposan össze, majd jöhet a tojás, a méz és a picit megolvastott margarin. Addig gyúrjuk, míg egynemű, illos, rugalmas tésztát nem kapunk.

Három részre osztjuk, majd egyenként kinyújtjuk kb. 0,5 cm-es vastagságra a tésztát. Ezek után kiszaggatjuk a különböző formákkal és sütőlemezre tesszük, de ne szorosan, mert sülés közben összenőnek.

Még mielőtt betennénk a sütőbe, különböző ételgyönggyökkel, vagy akár dióval is díszíthetjük, de a feladatra ugyanolyan alkalmas lehet a francia drazsé is. Tíz percig süssük 180 fokon, alsó-felső sütéssel.

A jó hangulatú sütés és a jó étvágy mellé, kellemes ünnepeket kívánok mindenkinek!

Farkas Szandra

Filmajánló

500 NAP NYÁR

Marc Webb rendezésében 2009-ben megjelent az *500 nap nyár* című romantikus film. Tom, aki gyerekkora óta abban a hitben él, hogy addig nem lehet igazán boldog, amíg nem találja meg a nagy őt, találkozik Summerrel, aki nem hisz a szerelemben és minden álma független nőnek maradnia a fiatal éveiben. A film a kettőjük közösen eltöltött napjait mutatja be. Viszont mielőtt azt hinnéd: nem, ez nem egy szerelmes történet, hiszen a két szereplő gondolkodásmódja annyira eltér egymástól, hogy minden napjuk egyre bonyolultabbá válik.

TENENBAUM, A HÁZIÁTOK

Tenenbaum, a háziátok, 2001-es amerikai vígjáték, amelyet Wes Anderson rendezett. Egy család tele meglepetésekkel. Apjuk, Royal már kisgyermekkorukban elhagyta őket és egy hotelben élt. Az anyjuk mindent megtesz, hogy boldogok legyenek a gyerekei. Végül mind a háromból zseni lett. Chas pénzügyi lángelme lett, Margot drámaíró és Ritchi pedig a híres teniszbajnok. Már külön élnek, amikor apjuk bejelenti, hogy halálán van, ezért újra kell egyesülniük. Innentől kezdve minden családi hazugságra és titokra fény derül.

MAGYARÁZAT MINDENRE

A *Magyarázat mindenre* című dráma, amit Reisz Gábor rendezett október 3-án került a mozivászonra. A főszerepben a végzős gimnazista Ábel. Ábelnek az érettségire kéne készülnie, de ráeszmél arra, hogy szerelmes az egyik barátjába, Jankába. A lány viszont a töri tanárukat, Jakabot szereti. Innentől kezdve egyre jobban bonyolódnak a dolgok. Ábelnek nem sikerült letennie a töri érettségit, hogy mi volt ennek a pontos oka, az még itt nem derül ki. A fiú a töri tanárját okolja a történetekért. Elmondása szerint Jakab egy bizonyos politikai nézeteltérés miatt buktatta meg. Ábel története végül a sajtóig is elér. A végén pedig megkapjuk a magyarázatot mindenre.

Kothenc Emma

Két hónap amerikai álom

ISKOLÁNK EGYIK ANGOLTANÁRNŐJE HOSSZÚ UTAT TETT MEG, ÚTJA PEDIG EGY AMERIKÁBAN LÉVŐ EGYETEMI KAMPUSZRA VEZETETT, AHOL ÚJRAÉLHETTE DIÁKÉVEIT. BRUZSA RITA TANÁRNŐ KÉT HÓNAPRA MAGA MÖGÖTT HAGYTA MAGYARORSZÁGOT, HOGY EGY NYERTES PÁLYÁZAT RÉVÉN KÜLÖNLEGES TANULMÁNYOKAT VÉGEZZEN COLORADÓBAN. AZ INTERJÚBÓL MEGTUDHATJUK, HOGY A TANÁRNŐ HOGYAN TÖLTÖTTE NAPJAIT ÉS MILYEN ÉLMÉNYEKKELD GAZDAGODOTT.

Három 9. ny-es diák kérdezte a külföldről hazatérő tanárnőt.

FARKAS SZANDRA: ELŐSZÖR IS MESÉLNE NEKÜNK ARRÓL, HOGY MI VOLT ENNEK AZ UTAZÁSNAK AZ ELŐZMÉNYE?

Bruzsa Rita: Akkor kezdjük azzal, hogy ez egy pályázattal indult, aminek a neve Fulbright Teaching Excellence and Achievement - Media Literacy. Először három évvel ezelőtt pályáztam meg, de akkor nem sikerült, így minden évben megpróbáltam. Ezért ez egy hosszú folyamat volt és három évig dolgoztam rajta, hogy végül sikerüljön. Összesen háromezer jelentkező volt, akikből csak százötvenegy embert tudtak fogadni. A világ minden tájáról jöttek; Ázsiából, Afrikából és nyilván Európából.

CSER ALINA: MIT ÜZENNE EZZEL AZ OLVASÓKNAK?

B.R.: Amit én ezzel üzennék, az az, hogy ha valami rögtön nem sikerül, akkor nem szabad feladni, hanem mindig újból és újból meg kell próbálni.

ATKÁRI HÉDI: MILYEN EGYETEM VOLT EZ, AHOVA PÁLYÁZATOT NYERT ÉS MIVEL JÁRT AZ ÖSZTÖNDÍJ?

B.R.: Coloradóba mentem, ahol egy helyi egyetemen tanultunk és szálltunk meg. Ezt a százötvenegy embert csoportokra bontották és mindegyik csoport más egyetemen tanult. Az én csoportomban huszonketten voltunk, akik a University of Northern Colorado állami egyetemén tanultunk. A Fulbright pályázat mindent fizetett, így nekünk teljesen ingyen volt. Én lényegében mint egy egyetemi diák vettem részt a foglalkozásokon.

CS.A.: PONTOSAN HOL SZÁLLT MEG EZ IDŐ ALATT?

B.R.: Egy kampuszon laktunk egy tizenhét emelet magas kollégiumi épületben.

F.SZ.: MIT TANULT EZEN AZ EGYETEMEN?

B.R.: Négy tantárgyunk volt és azok közül a média volt a fő tárgy: Media Literacy. Ezen az órán azt tanultuk, hogy hogyan használjuk ki hasznosan a média által kínált lehetőségeket. Szeretném megmutatni a diákjainknak, hogy milyen sok jó dolgot lehet ezzel alkotni. A második tantárgy, amit nekünk tanítottak, az Introduction to Technology, vagyis bevezetés a technológiába, ahol kifejezetten tanároknak szóló különleges alkalmazásokkal ismerkedtünk meg, amiket már be is vittem az óráimra. A harmadik tantárgynak a neve: Principles of teaching, vagyis a tanítás alapjai, alapelvei. Itt olyan gyakorlati, tanítási módszerekkel ismerkedtünk meg, amik szintén azt a célt szolgálják, hogy ne száraz tananyagot próbáljunk a gyerekek fejébe belevésni. Az utolsó tantárgyunk az English as a Foreign language, vagyis az angol mint idegen nyelv. Ez volt a legjobb óra, mert itt a tanárnővel nagyon jó kapcsolatot alakítottunk ki. Ezen az órán megismerkedtünk az amerikai oktatás előnyeivel és hátrányaival.

A.H.: EZEN A VONALON HALADVA, A TANÁRNŐ SZERINT, MELYIK A JOBB OKTATÁSI-RENDSZER: AZ EURÓPAI VAGY AZ AMERIKAI?

B.R.: Én azt mondanám, hogy itt Európában azért nagy általánosságban sokkal jobb a tanítási rendszer, de vannak dolgok, amikben az amerikai jobb. Például a diákoknak nagyobb választási lehetőségük van a tantárgyak terén.

F.SZ.: MEGTAPASZTALTA-E KÖZELRŐL EGY ILYEN AMERIKAI ISKOLÁNAK AZ ÉLETVITELÉT?

BR.: Igen, ilyen iskolákat látogattunk meg keddenként. Én órákat néztem meg az egyik a gimnáziumban, és én is tartottam órákat. Főképp Magyarország hagyományairól, ami nagyon érdekelte őket, emellett próbáltam interaktív feladatokat is alkalmazni. Volt egy *Diverzitás Nap* nevű rendhagyó tanítási nap, ahol a március tizenötödikei ünnepünkről tartottam előadást.

A.H.: VAN OLYAN, AMIT OTT TAPASZTALT ÉS JOBBAN ELSZÁRVA A TETSZÉSÉT, MINT ITTHON? MI AZ, AMIT SZÍVESEN LÁTNA ITT MAGYARORSZÁGON IS?

B.R.: Ez egy nagyon jó kérdés... Azt a példát tudom mondani, hogy nagyon nyitottak, mondjuk ezt ti is ismeritek. Olyan diákok is felveszik például a robotika tantárgyat, akiknek a reál tantárgyak nem a kedvenceik. Mégis a robotika órán megtanulnak olyan dolgokat, amivel ők is fejlődnek, sőt a versenyre is együtt megy a csapat. Annyira nyitottak voltak az új dolgok felé, hogy a zenészek is szívesen jelentkeztek egy robotika versenyre. Ezt például szívesen látnám itt is, hogy ha robotika csapatverseny van, nyitottan állnátok hozzá és kipróbálnátok, vagy legalábbis gondolkodnátok rajta, hogy beálljatok. Nagyon sokat lehet így tanulni önmagunkról és a határainkról.

CS.A.: HOGYAN VISZONYULT A KOLLÉGÁIHOZ, ÉS ÁLTALÁBAN AZ AMERIKAIAKHOZ? HAMAR BEILLESZKEDETT?

B.R.: Olyan nagyon mély barátságokat nem nagyon tudtunk kötni két hónap alatt. Bár az osztálytársaimmal (a többi tanárral) igen, de azokkal az amerikaiakkal, akik nem a pályázat miatt voltak ott, nem annyira tudtam.

A.H.: VOLT EGYETEMEN KÍVÜLI PROGRAMON?

B.R.: Voltam, még hozzá nem is egyedül. Mindegyikünknek volt egy amerikai családbarátja (friendship family), akiknél nem szállást kaptunk, hanem velük hetente közös programokra mentünk el. Segítettek megismerni Coloradót. Az én családbarátom egy amerikai tanárnő volt, ő minden héten programokat biztosított nekem.

F.SZ.: MESÉLNE KICSIT ARRÓL, HOGY MILYEN PROGRAMOK VOLTAK EZEK?

B.R.: Persze! Elvitt például jógázni, egyébként az volt életem első jógaórája, el is döntöttem, hogy majd itt Pesten is folytatom. Ezenkívül meglátogattunk egy őszi vásárt, amit egy farmon rendeztek meg, emiatt nagyon érdekes volt. Aztán elmentünk egy amerikai kisvárosba, teljesen olyan érzésem volt, mintha egy Western filmben lennék. A kisvárosban volt egy régi étterem és ott természetesen hamburgert ettünk. De volt olyan is, amikor én hívtam el egy egyetemi koncertre. Egyik nap elmentünk együtt az iskolai menzára, amit úgy kell elképzelni, mint Magyarországon egy svédasztalos éttermet.

CS.A.: VOLT ESETLEG OLYAN PROGRAM, AMIT AZ EGYETEM SZERVEZETT?

B.R.: Természetesen. Az egyik nap például elvittek minket osztálykirándulásra. A coloradói Rockies Mountin-ba mentünk egy hétvégre. Hegyet másztunk és közben láttunk jávorszarvasokat is. Egy YMCA nevezetű kempingben szálltunk meg, nagy faházakban. Elvittek minket kétszer is

Denverbe kirándulásra. Az egyik ilyen alkalommal a Természettudományi Múzeumba látogattunk, majd pedig egy robotika versenyre invitáltak bennünket, ahol gimnazista csapatok mérkőztek meg egymással. Olyan hangulat volt, mint a futballmeccseken. Például amikor szünet volt, a fiatalok beöltözve szurkoltak egymásnak. A versenyre bárki jelentkezhetett, így olyan is mehetett, aki nem is nagyon ért a robotikához. Korábban már említettem, hogy elég nyitottan álltak a versenyekhez.

F.SZ.: EMLÍTETTE AZT IS, HOGY NAGYON SOK EURÓPAI ORSZÁGBÓL ÉRKEZTEK TANÁROK. MAGYARORSZÁGRÓL CSAK ÖN VOLT, VAGY MÉG VOLTAK MÁSOK IS?

B.R.: Ahol én voltam Coloradóban, ott csak én voltam egyedül, egy másik államban volt még egy másik tanárnő, ha jól tudom, Kecskemétről. De vele csak Washingtonban találkoztam, mert Washingtonban az egész program végén találkozott a százötvenegy diák.

A.H.: MI HIÁNYZOTT ÖNNEK MAGYARORSZÁGRÓL, AMÍG AMERIKÁBAN VOLT?

Minden pillanatot úgy éltem meg, hogy nekem nem hiányzott semmi akkor innen Magyarországról és szerintem az úgy volt akkor jó. Ugyanakkor bár mind a huszonketten szomorúak voltunk, hogy vége van, mégis jó volt hazatérni. A Kodályba is örömmel jöttem vissza, még mindig a föld fölött járok egy méterrel. Tehát el kell ahhoz menni, hogy az ember amikor visszajön, értékelni tudja, hogy hol van és becsülni tudja azokat az értékes embereket, diákokat, akik körülveszik. Azért ti sokkal jobb diákok vagytok, mint az amerikai tanulók, összehasonlítani se lehet a két kultúrát. Most nem hiányzik Amerika, örülök, hogy itt vagyok és jó visszaemlékezni rá, de nagyon jó itt lenni köztetek.

CS.A.: VÉGEZETÜL EGY KICSIT RÁTÉRNÉNK A TANÁRNŐ KODÁLYOS KARRIERJÉRE. MIÓTA TANÍT A KODÁLYBAN ÉS HOGYAN KERÜLT IDE?

Nagyon egyszerű a kérdés, nagyon egyszerű a válasz. Én 2004 óta tanítok itt, tehát mondhatom, hogy most már húsz éve. Megpályáztam különböző iskolákat és ez volt nekem az első helyen, mivel én is ilyen iskolában tanultam, csak Kecskeméten, ennek az iskolának a párjában. Ott zeneművészeti szakközépiskolában érettségiztem, és zenetanárként dolgoztam tizenegy évet. Nekem a szívem csücske volt egy ilyen iskola, ahol zenével is komolyabban foglalkoznak, ahol ugyanúgy van általános iskolai és gimnáziumi rész.

Köszönjük az interjút!

Atkári Hédi, Cser Alina, Farkas Szandra

Idegen nyelvű rovatunk – Mi írtuk

LETTER FROM A DEATH LOVER

Crawl into my skin,
And tear it up from inside.
Dig into my heart,
Make it ache so fine.

Set my body alight,
Until I feel hell itself.
Make my world so bright,
Like the Sun does as well.

Embrace your undying love,
And with it make me ache.
Send my soul above,
For living is a mistake.

Lower me into dirt,
And sing the song of ours,
For I no longer feel the hurt,
And the passing of hours.

Anonimus

THE ADDICT

I have sold my soul to love you,
I didn't know agony is what you do,
But you love me so deeply and go under my skin,
Because our love is the purest feeling.

Please love, look at my arms,
Look at your lovely, decorative harms,
My skin is now bruised and purple,
Flesh no more yet you dig deeper,
Dig down and down even more,
Until I decay, it's for sure.

Anonimus

BODY FLOWERS

Do not lay me in a casket,
Let me rest in the cold, rough dirt,
And as the worms eat away my flesh,
The mud ruins my shirt.

Flowers may bloom from my corpse,
And my death gives way to life,
Let nature thrive its force,
It will live in my death's spite.

Anonimus

Impresszum

Felelős kiadó: Óri Csilla

Felelős szerkesztő: Kárpáti Zsuzsa

Tördelő szerkesztő: Óri Bálint

Szerkesztőség:

Atkári Hédi, Cser Alina, Farkas Alexandra, Darvas Linett, Kiss Kamilla, Kothenc Emma, Lovas Eszter, Román Júlia, Tomka-Babucs Panna, Zöldi Edina, Csík Fanni, Kóbor Anna, Skrivanek Eszter

